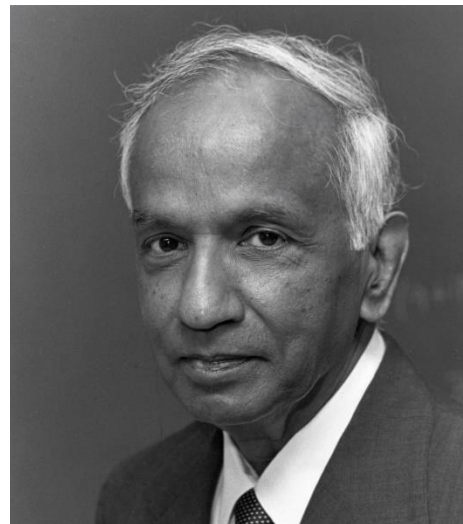

Subrahmanyan Chandrasekhar, el més gran astrofísic del segle XX (1910-1995, Índia- Estats Units)

L'any 1930, un jove indi de només 20 anys va viatjar amb vaixell des de l'Índia fins al Regne Unit. El seu destí era el Trinity College de Cambridge, una facultat d'enorme prestigi on havien estudiat el mismíssim Isaac Newton i molts altres físics de gran renom. Aquell noi havia estat becat pel govern indi i havia estat acceptat perquè havia publicat un article de física quàntica força rellevant.

Durant el viatge, que va durar divuit dies, es va dedicar a calcular un dels grans misteris de l'astrofísica de l'època: s'havien descobert unes estrelles molt petites i denses, anomenades nanes blanques. Se sabia que havien d'estar en equilibri degut a un efecte quàntic: la degeneració de la matèria, però ningú no ho havia calculat. Aquell jovenet ho va calcular i va descobrir que aquestes estrelles tenen una massa màxima de 1,4 masses solars. Aquest descobriment li valdria el premi Nobel 54 anys més tard. Es deia Subrahmanyan Chandrasekhar i va ser el més gran astrofísic del segle XX.

Havia nascut el 1910 a Lahore en una família on no faltava la cultura i la ciència, el seu oncle per exemple, rebria el premi nobel de física l'any 1930. Va fer els seus estudis a casa fins els 12 anys i després va anar a l'institut i a la Universitat de Madras, on es va graduar en la carrera de física.

Un cop a Anglaterra va ser estudiant de recerca del gran físic Fowler, també va conèixer altres físics europeus i va visitar i col·laborar amb les Universitats de Gotinga i de Copenhaguen. Va anar avançant en els seus estudis. Però el 1935 el gran astrònom anglès d'aquella època: Arthur Eddington el va ridiculitzar públicament en una conferència pels seus càlculs de les nanes blanques. Avui en dia sabem que Chandrasekhar tenia raó, però Eddington era l'astrònom amb més prestigi d'Anglaterra.

Com a resultat va marxar als Estats Units on va treballar la resta de la seva vida a la Universitat de Chicago. Va dur una vida molt tranquil·la, va ser un treballador inesgotable i va fer una enorme quantitat de treballs de primera línia. Va estudiar la dinàmica estel·lar, la transferència d'energia a l'interior de les estrelles, la hidrodinàmica i el magnetisme estel·lar, els forats negres i els efectes de la relativitat general, i va reescriure l'obra magna de Newton: Els principis matemàtics de la filosofia natural. També va ser, durant molts anys, l'editor de la revista d'astrofísica professional: the Astrophysical Journal. Podem afirmar, sens dubte, que va ser el millor astrofísic estel·lar del segle XX.

El 1993 va rebre el premi Nobel pels seus estudis sobre els processos importants en l'estructura i evolució de les estrelles.

Va morir l'any 1995 havent fet avançar la comprensió de les estrelles d'una manera extraordinària.